

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ПРИВАТНО-ПРАВОВІ
ТА ПУБЛІЧНО-ПРАВОВІ
ВІДНОСИНИ:
МОДЕРНІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ»**

7 ЖОВТНЯ 2025

CUESC

FPSS
RESEARCH INSTITUTE

ПОВЕРХ
МІНІСТЕРСТВА ІСТІНИ
МІНІСТЕРСТВА ІСТІНИ
МІНІСТЕРСТВА ІСТІНИ

Приватно-правові та публічно-правові відносини: модернізація розвитку в умовах воєнного стану: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (в авторській редакції), (м. Кропивницький, 07 жовтня 2025 року). Кропивницький, 2025. 500 с.

*Затверджено до друку
Вченою радою Донецького державного університету внутрішніх справ
(протокол № 4 від 11 листопада 2025 року)*

Публікується за матеріалами II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Приватно-правові та публічно-правові відносини: модернізація розвитку в умовах воєнного стану», 07 жовтня 2025 року.

Збірник містить тези доповідей учасників II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Приватно-правові та публічно-правові відносини: модернізація розвитку в умовах воєнного стану», яка відбулася 07 жовтня 2025 року на базі Донецького державного університету внутрішніх справ. Збірник розраховано на наукових та науково-педагогічних працівників закладів освіти й наукових установ, здобувачів вищої освіти юридичного і правоохоронного напрямів, а також на тих, хто цікавиться питаннями забезпечення публічної безпеки і порядку; застосування кримінального, адміністративного та трудового законодавства; законодавчого регулювання військових і територіальних формувань, реалізації прав людини у діяльності правоохоронних органів.

Матеріали збірника опубліковані в авторській редакції.

СМІРНОВА Ірина, СМІРНОВА Надія <i>РОЛЬ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ</i>	403
СОЛОГУБ Артем <i>ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ АКТИВ ЄС ПРО ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГІЇ З АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ – ЗАЯВКА НА ВСТУП ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ</i>	406
ТАРАН Оксана, ГУР'ЄВА Тетяна <i>СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГРОМАД В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	408
ТРЕГУБ Олександр <i>СТАН РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	410
ТУБАНЬ Олександр <i>ЕКОНОМІЧНА СИСТЕМА В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З КРИПТОВАЛЮТОЮ</i>	413
ФІЛІППОВА Вікторія <i>ГІБРИДИЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА В СИСТЕМІ ВОЄННОЇ ЕКОНОМІКИ</i>	417
ХАЛЕЦЬКА Соф'я <i>ОКРЕМІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ПРОТИСТОЯННЯ ВИКЛИКАМ ВІЙНИ</i>	420
ШАЛІМОВ Володимир <i>ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ПОСТМОНІТОРИНГУ В ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО АУДИТУ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ</i>	423
ШАЛІМОВА Наталія <i>ПУБЛІЧНА ФУНКЦІЯ ОБОВ'ЯЗКОВОГО АУДИТУ ТА ЙОГО РОЛЬ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ВІЙНИ</i>	425
ЮДІН Олександр <i>ПЕРСПЕКТИВИ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ІЗ КРИПТОВАЛЮТОЮ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ</i>	427

Секція 6.

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

АВРАМЕНКО Олександра <i>АДАПТАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ДО УМОВ ВОЄННОГО СТАНУ: НОВІ ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ</i>	430
АКІМОВ Михайло <i>ДО ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ (НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНОПРОЄКТУ РЕЄСТР. № 11181-1 ВІД 03 ТРАВНЯ 2024 РОКУ)</i>	432

СОЛОГУБ Артем

аспірант Державної установи «Інститут економіко-правових досліджень імені В. К. Мамутова НАН України»

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ АКТИВ ЄС ПРО ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГІЇ З АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ – ЗАЯВКА НА ВСТУП ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

В умовах мирного розвитку, а особливо в умовах війни економіка будь-якої сучасної держави потребує тісного взаємозв'язку із економіками інших держав. Українська економіка уже давно не витримала б воєнних руйнувань та обвалилася, якби не допомога свідомої європейської та світової спільноти.

Розвиток економіки є швидшим та ефективнішим у межах міждержавних блоків, союзів, асоціацій та інших економіко-політичних об'єднань. Такими об'єднаннями формується власна політика, і в найпершу чергу – економічна. У межах економічно розвинених та з демократичним устроєм держав Європи найвпливовішою і найважливішою організацією є Європейський Союз (ЄС), намагання вступу до якого Україною були задекларовані та оприлюднені ще у 1990-х роках. Зараз окреслюються певні перспективи щодо цього після укладення і підписання 16 вересня 2014 року Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [1]. Для цього Україні треба удосконалити законодавство і практику його застосування. І чи не у першу чергу треба удосконалювати екологічне та енергетичне законодавство у бік застосування найбільш прогресивних надбань людства. Слід нагадати, що ЄС мав за попередника Європейську спільноту з вугілля та сталі, утворену у 1957 році. А в ті часи вугілля було найпершим і найбільш розробленим джерелом енергії. Тобто прототип ЄС, а потім і сам ЄС сформувався як економічне об'єднання, а в межах економіки – енергетичне об'єднання. Тому виконання домовленостей між державами-членами ЄС стосовно реалізації енергетичних завдань виглядають найважливішими. Держави-кандидати на членство у ЄС повинні докладати максимум зусиль, щоб досягти прийнятного рівня енергоефективності та використання енергії з альтернативних джерел у ЄС. Не можна сказати, що українські вчені з енергетичних технологій не пропонують сучасних напрацювань, наприклад, у частині точнішого та ефективнішого обліку енергії, зокрема і з пропозиціями щодо стимулювання їх застосування правовими методами [2], і не можна сказати, що в Україні зараз не розвиваються енергоефективні технології, зокрема на основі Закону України «Про альтернативні джерела енергії» від 20 лютого 2003 року [3], Закону України «Про енергетичну ефективність» від 21 жовтня 2021 року [4] та ін. Проте у межах ЄС кількома директивами та регламентами визначено завдання для кожної держави-члена досягти певного рівня споживання енергії з альтернативних джерел у валовому обсязі усієї спожитої енергії.

Заслужують на усебічну увагу та імплементацію до українського законодавства як мінімум положення Директиви 2018/2001/ЄС Європейського

Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року про сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел (перероблена редакція) [5], Регламенту ЄС 2018/1999 про управління Енергетичним Союзом і пом'якшення наслідків зміни клімату [6] та ін.

У частині першій статті 3 названої Директиви 2018/2001/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року поставлено завдання державам-членам колективно забезпечити, щоб частка енергії з відновлюваних джерел у валовому кінцевому споживанні енергії ЄС у 2030 році становила щонайменше 32 % [5]. А в частині першій статті 23 визначено зобов'язання кожної держави-члена ЄС збільшити власну частку у секторі опалення та охолодження на орієнтовні 1,3 % як середньорічне значення, розраховане за періоди 2021 – 2025 та 2026 – 2030 років, виходячи із частки держави станом на 2020 рік [5]. У частині першій статті 25 визначено зобов'язання кожної держави-члена змусити постачальників палива забезпечити, щоб частка відновлюваної енергії в кінцевому споживанні енергії в транспортному секторі становила щонайменше 14% до 2030 року (мінімальна частка) відповідно до орієнтовної траєкторії, встановленої державою-членом та розрахованої відповідно до методології, викладеної у статтях 25 – 27 [5]. І це далеко не всі зобов'язання, покладені на держави-члени ЄС у сфері забезпечення енергоефективності.

А з метою стимулювання компаній-виробників енергії та домогосподарств до генерування та використання енергії з альтернативних джерел названа Директива містить значну кількість норм, спрямованих на їх державну підтримку. Так, у назвах статей 4, 5, 6, і 13 є слово «підтримка» (англ. «support»). У статті 4 крім відомих українському законодавству заходів фінансової підтримки у межах ЄС пропонується надавати підтримку під час проходження тендерних процедур (за дотримання певних умов) і підтримку малим виробникам. У статтях 8 – 12 визначаються особливості взаємодії та підтримки використання альтернативних джерел енергії під час міжнародної співпраці [5]. Іншими словами, для мінімізації ризиків відмови Україні у вступі до ЄС через низьку енергоефективність її економіки, уже сьогодні потрібно у межах Міністерства енергетики України та НКРЕКП вивчати положення Директиви 2018/2001/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року і Регламенту ЄС 2018/1999 про управління Енергетичним Союзом і пом'якшення наслідків зміни клімату в частині імплементації положень про стимулювання використання енергії з альтернативних джерел за допомогою надання різноманітних пільг, а в певних випадках – і примусу, зокрема через посилення вимог ліцензійних умов та ін.

Список використаних джерел:

1. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони : Закон України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII. 2014. № 40. Ст. 2021.

2. Volokhin V., Diahovchenko I., Derevyanko B. Electric Energy Accounting and Power Quality in Electric Networks with Photovoltaic Power Stations. 2017 IEEE

International Young Scientists Forum on Applied Physics and Engineering (YSF 2017) (Lviv, Ukraine. October, 17-20, 2017). Lviv. P. 36 – 39.

3. Про альтернативні джерела енергії: Закон України від 20 лютого 2003 року № 555-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 24. Ст. 155.

4. Про енергетичну ефективність: Закон України від 21 жовтня 2021 року № 1818-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2022. № 2. Ст. 8.

5. Directive (EU) 2018/2001 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2018 on the promotion of the use of energy from renewable sources (recast). URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj/eng> (дата звернення: 10.09.2025).

6. Regulation (EU) 2018/1999 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2018 on the Governance of the Energy Union and Climate Action, amending Regulations (EC) No 663/2009 and (EC) No 715/2009 of the European Parliament and of the Council, Directives 94/22/EC, 98/70/EC, 2009/31/EC, 2009/73/EC, 2010/31/EU, 2012/27/EU and 2013/30/EU of the European Parliament and of the Council, Council Directives 2009/119/EC and (EU) 2015/652 and repealing Regulation (EU) No 525/2013 of the European Parliament and of the Council (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj/eng> (дата звернення: 10.09.2025).

ТАРАН Оксана

*доцент кафедри менеджменту, бізнесу і
адміністрування Державного
біотехнологічного університету,
кандидат економічних наук, доцент*

ГУ'РЄВА Тетяна

*здобувач вищої освіти другого
(магістерського) Державного
біотехнологічного університету*

**СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГРОМАД В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ**

Воєнний стан вимагає від громад України здатності швидко адаптуватися до змін, зберігаючи стабільність та забезпечуючи безпеку своїм жителям. Інноваційне стратегічне управління набуває особливого значення у таких умовах, дозволяючи розробляти та впроваджувати адаптивні рішення, спрямовані на збереження життєво важливих функцій громад і забезпечення їх стійкості під час кризових ситуацій. Воєнний стан ставить перед управлінням та розвитком громад значні виклики та перешкоди. Все це накладає свої особливі умови на економіку, соціальні структури та політичні інституції. Ці виклики можуть включати загрози безпеці, зруйнування інфраструктури, масові переміщення населення, економічну дезорганізацію та загрозу основним

*Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(в авторській редакції)
07 жовтня 2025 року*

**ПРИВАТНО-ПРАВОВІ ТА ПУБЛІЧНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ:
МОДЕРНІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

Комп'ютерна верстка: Атаманенко Ю. Ю.

**Оригінал-макет підготовлено організаційним комітетом
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Приватно-правові та публічно-правові відносини:
модернізація розвитку в умовах воєнного стану»
25000, м. Кропивницький, вул. Велика Перспективна, буд. 1**